

Η εξύψωση του Αλλάχ και η κρίση για όποιον Τον προσβάλλει

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Άμπντ Αλ-Άζείζ μπιν Μαρζούκ Ατ-Ταρείφι

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Άμίρ

2013 - 1434

IslamHouse.com

تعظيم الله تعالى وحكم شاتميه

« باللغة اليونانية »

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالوس كونستادينوس

مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2013 - 1434

IslamHouse.com

Εισαγωγή

Δόξα στον Αλλάχ, όπως αρμόζει στο Μεγαλείο Του. Τον ευγνωμονώ και παραδέχομαι ότι η δημιουργία είναι ανίκανη να Τον δοξάσει στο βαθμό που Του αξίζει, λόγω της ελλειπούς γνώσης της γι' Αυτόν. Και παραδέχομαι ότι η δημιουργία είναι ανίκανη να ευχαριστήσει τον Αλλάχ για την απεριόριστη Εύνοιά Του. Σ' Αυτόν ανήκει η εγκόσμια και η Μέλλουσα Ζωή, και σ' Αυτόν ανήκει ο τελικός προορισμός μας. Δεν υπάρχει θεός, εκτός από Αυτόν. Είναι ο Μόνος αληθινός Θεός, και δεν έχει εταίρους. Είθε ο Αλλάχ να ελεήσει τον αναλόγητο Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, και την οικογένειά του, και τους Συντρόφους του, και να τους καταστήσει ασφαλείς από κάθε εξευτελισμό.

Πρώτο κεφάλαιο

Το σημαντικότερο καθήκον για τα δημιουργήματα είναι να ξέρουν τον Δημιουργό τους, και τη Μεγαλοπρέπειά Του. Μέσα σε κάθε ον υπάρχουν σαφή Σημεία που αποτελούν ενδείξεις για τη Μεγαλοπρέπεια του Δημιουργού του. Αν ο καθένας παρατηρούσε τον εαυτό του, θα κατανοούσε τη Μεγαλοπρέπεια του Κυρίου του. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και στη γη υπάρχουν Σημεία γι' αυτούς που πιστεύουν με βεβαιότητα (ότι ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός των πάντων) ☼ Επίσης και μέσα στους εαυτούς σας τους ίδιους, μα δε βλέπετε (αυτά τα Σημεία ώστε να λάβετε νουθεσία);** ﴾

(Κοράνιο 51:21)

Επίσης, στο Ιερό Κοράνιο αναφέρονται τα λόγια του Νώε στο λαό του:

﴿ **Τι συμβαίνει με σας, που δε φοβάστε το μεγαλείο Του Αλλά(χ) (και τη δύναμή Του). ☼ Ενώ σας έπλασε σε (διαφορετικά) στάδια (Δηλ. πρώτα το στάδιο της Νούφα, έπειτα της 'Αλακα, κι έπειτα της Μούντγα).** ﴾

(Κοράνιο 71:13-14)

Στο προαναφερθέν Εδάφιο αναφέρεται ότι ο Νώε κάλεσε το λαό του να συλλογιστούν τον εαυτό τους και τα στάδια στα οποία τους δημιούργησε ο Αλλάχ, έτσι ώστε να

κατανοήσουν το δικαίωμα του Αλλάχ πάνω τους. Αν, λοιπόν, το να παρατηρήσει κανείς τον εαυτό του αρκεί για να κατανοήσει τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, πόσο μάλλον το να παρατηρήσει τα υπόλοιπα δημιουργήματα του Αλλάχ, που βρίσκονται σε όλο το σύμπαν, και στον ουρανό και στη Γη!! Στ' αλήθεια, οι άνθρωποι αγνοούν τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, γιατί αν και βλέπουν τα Σημεία Του, δεν τα συλλογίζονται. Ο Αλλάχ λέει:

« Και πόσα Σημεία στους ουραμούς και στη Γη, τα οποία τα βλέπουν μπροστά τους! Και όμως στρέφονται μακριά αγνοώντας (τα). »

(Κοράνιο 12:105)

Αυτό το Εδάφιο δείχνει ότι τα Σημεία και τα θαύματα δε θα ωφελήσουν, παρά μόνο αν κάποιος έχει ανοιχτό το μυαλό και την καρδιά του, και κατά συνέπεια η Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ μειώνεται στις άρρωστες ψυχές. Γι' αυτόν το λόγο αυτές οι ψυχές κλίνουν περισσότερο προς την ανυπακοή, την απιστία, το χλευασμό και την προσβολή προς τον Αλλάχ. Και έτσι αυτές οι ψυχές παρακούν τον Παντοδύναμο Αλλάχ στον ίδιο βαθμό με την άγνοιά τους για τη Μεγαλοπρέπειά Του. Και η απιστία και η αγνωμοσύνη τους είναι στον ίδιο βαθμό με τη μείωση της Μεγαλοπρέπειάς Του στις άρρωστες καρδιές τους.

Και αντιστρόφως, υπακούν τους αδύναμους (ψεύτικους θεούς) στον ίδιο βαθμό με την άγνοιά τους για την αδυναμία

τους (ψεύτικους θεούς). Και η πίστη και η ευγνωμοσύνη τους προς αυτούς τους ψεύτικους θεούς είναι στον ίδιο βαθμό με την αύξηση της μεγαλοπρέπειάς τους στις άρρωστες καρδιές τους.

Κι έτσι οι ειδωλολάτρες λάτρευαν τα είδωλα και απέρριψαν την πίστη στον Δημιουργό των πάντων. Ο Αλλάχ λέει, διασαφηνίζοντας αυτό το σφάλμα:

﴿ Ω, άνθρωποι! Έχει δοθεί ένα παράδειγμα, γι' αυτό ακούστε το (προσεκτικά): Στ' αλήθεια, αυτοί που επικαλείστε εκτός του Αλλάχ, δε μπορούν να δημιουργήσουν (ούτε) μια μύγα, ακόμα κι αν όλοι τους μαζευτούν γι' αυτό! Και αν (ακόμα) η μύγα αρπάξει κάτι απ' αυτούς, δε θα μπορούν να το σώσουν (πάρουν) από τη μύγα. Αδύναμοι είναι και οι επικαλούμενοι και οι επικληθέντες. ✨ Δεν έχουν εκτιμήσει τον Αλλάχ όπως αξίζει. Στ' αλήθεια, ο Αλλά είναι Καουέι (Παντοδύναμος), 'Αζείζ (Ανίκητος, Πανίσχυρος). ﴾

(Κοράνιο 22:73-74)

Η εξύψωση του Αλλάχ απαιτεί επίσης τη γνώση των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων Του, το να συλλογίζεται κανείς τα Σημεία Του, τα Εδάφιά Του και την Εύνοιά Του προς τα δημιουργήματά Του, και το να συλλογιστεί κανείς την κατάσταση των λαών του παρελθόντος, και το ποια ήταν η κατάληξη των πιστών και ποια αυτή των απίστων.

Επίσης, η εξύψωση του Αλλάχ απαιτεί το να γνωρίζει και να ακολουθεί κανείς τους Νόμους, τις Εντολές και τις Απαγορεύσεις Του, αφού αυτό δίνει ζωή στην καρδιά μέσω της πίστης, αφού η πίστη περιέχει ζεστασιά, η οποία κρύνει όταν Αυτός στον Οποίον πιστεύει διατάζει και δεν εφαρμόζονται οι Εντολές Του, ή απαγορεύει και δεν τηρούνται οι Απαγορεύσεις Του.

Γι' αυτό ο Αλλάχ είπε για το σεβασμό προς την τελετουργία του (Χατζ) προσκυνήματος:

« ... και όποιος τιμά (και σέβεται) τα τελετουργικά του Αλλάχ (δηλ. τα Σύμβολα της θρησκείας, όπως το προσκύνημα και τη θυσία ζώων κτλ.), τότε αυτό προέρχεται από την ευσεβεία των καρδιών (δηλ. το κάνει όποιος είναι ευσεβής). »

(Κοράνιο 22:32)

Γι' αυτό ο σεβασμός στις Διαταγές και τις Απαγορεύσεις αποτελεί ένδειξη σεβασμού γι' Αυτόν που διατάζει ή απαγορεύει, και γι' αυτόν το λόγο ποτέ δεν εμφανίζεται ο αθεϊσμός, η απιστία, η αγνωμοσύνη και η προσβολή προς τον Αλλάχ, παρά με το να δείχνει κανείς ασέβεια προς τις Εντολές και τις απαγορεύσεις του Αλλάχ.

Η προσβολή προς τον Αλλάχ εξαπλώνεται μόνο μέσω αυτών που έχουν άγνοια για τη Μεγαλοπρέπεια Του. Επίσης, οι αδαείς περιγράφουν τον Αλλάχ με λόγια που

αποκλείεται να χρησιμοποιήσει, ή να ανεχτεί να ακούσει ένας πιστός. Αυτά τα λόγια μπορεί να τα χρησιμοποιήσουν και άνθρωποι που θεωρούν τον εαυτό τους Μουσουλμάνο, τους οποίους ο διάβολος βάζει τον πειρασμό να τα ξεστομίσουν, και τους εμπνέει την ιδέα ότι δεν εννοούν την πραγματική έννοιά τους και ότι δε θέλουν με αυτά τα λόγια να μειώσουν τη Μεγαλοπρέπεια του Δημιουργού. Γι' αυτόν το λόγο δε δίνουν καμία σημασία στο μέγεθος της βλασφημίας τους.

Λόγω της σημασίας αυτού του θέματος, θα ήθελα να διασαφηνίσω τους κινδύνους και τη διαφθορά που μπορεί να προκαλέσει, καθώς επίσης και για να βοηθήσω στην απομάκρυνση από τις πλεκτάνες του Σατανά. Γι' αυτό θα διασαφηνίσω αυτό το θέμα συνοπτικά στα επόμενα κεφάλαια.

Δεύτερο κεφάλαιο

Η προσβολή

Προσβολή: Είναι κάθε λόγος ή πράξη που μειώνει τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, και στην πραγματικότητα αποτελεί απιστία, είτε η πρόθεση ήταν σοβαρή είτε αποτελούσε αστεϊσμό, είτε προέρχεται από άγνοια είτε από απροσεξία! Δεν έχει σημασία η πρόθεση, σημασία έχει η πράξη.

Η ουσία της προσβολής και η σημασία της

Οτιδήποτε οι άνθρωποι θεωρούν μεταξύ τους προσβολή ή χλευασμό ή ασέβεια, αυτά ακριβώς θεωρούνται τέτοια και προς τον Αλλάχ. Τέτοια είναι οι κατάρες, οι προσβολές, τα αισχρά λόγια και οι χειρονομίες, και επίσης οι εκφράσεις που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι και τις θεωρούν προσβλητικές. Όλα αυτά θεωρούνται όντως προσβλητικά, ακόμα κι αν σε άλλα μέρη δε θεωρούνται προσβλητικά.

Η αμαρτία της προσβολής του Αλλάχ

Η προσβολή του Αλλάχ, σύμφωνα με το Νόμο του Ισλάμ, αποτελεί αποστασία και η κατάληξη αυτού που προσβάλλει τον Αλλάχ είναι η μέγιστη τιμωρία, ο θάνατος. Όμως, οι λόγιοι του Ισλάμ διαφωνούν για τη μεταμέλεια κάποιου που προσέβαλε τον Αλλάχ, και για το αν αυτή η

μεταμέλεια θα πρέπει να γίνει αποδεκτή και να σημάνει την ακύρωση της ποινής του θανάτου ή όχι.

Η προσβολή και ο χλευασμός είναι από τις μεγαλύτερες βλάβες που μπορεί κανείς να προκαλέσει απέναντι στον Αλλάχ. Ο Αλλάχ λέει:

« Στ' αλήθεια, αυτοί που προσβάλλουν τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, ο Αλλάχ τούς καταράστηκε σ' αυτόν τον κόσμο, και στη Μέλλουσα Ζωή, και ετοίμασε γι' αυτούς ένα ταπεινωτικό μαρτύριο. ❁ Και εκείνοι που προσβάλλουν (λεκτικά ή με πράξεις) τους πιστούς και τις πιστές άδικα, έχουν φορτωθεί (πάνω τους) τη χειρότερη συκοφαντία και μια ολοφάνερη αμαρτία »

(Κοράνιο 33:57-58)

Η βλάβη προς τον Αλλάχ δε σημαίνει ότι κάποιος πραγματικά βλάπτει τον Αλλάχ, καθώς η βλάβη μπορεί να είναι δύο ειδών. Το πρώτο είδος αποτελεί πραγματική βλάβη, ενώ το δεύτερο όχι. Και ο Αλλάχ στην πραγματικότητα δε βλάπτεται από τίποτα.

Στο αλ-Χαντίθ αλ-Κούντοσι ο Αλλάχ λέει:

«Ω, δούλοι μου! Στ' αλήθεια, δε θα φτάσετε ποτέ στο σημείο να μπορείτε να με βλάψετε, και να με βλάψετε.»

(Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ καταράστηκε όποιον Τον έβλαψε και στην εγκόσμια και στη Μέλλουσα Ζωή, και η κατάρα σημαίνει εκδίωξη του δούλου από το Έλεος του Αλλάχ. Το παραπάνω Εδάφιο του Κορανίου δείχνει την εκδίωξη και από τα δύο Ελέη του Αλλάχ. Από το Έλεος αυτού του κόσμου και από το Έλεος της Μέλλουσας Ζωής, και στην πραγματικότητα ο Αλλάχ δε διώχνει κανέναν και από τα δύο Ελέη Του, παρά μόνο τον άπιστο! Αυτό γίνεται πιο σαφές από το ότι ο Αλλάχ είπε μετά από αυτό ότι όποιον βλάπτει τους πιστούς και τις πιστές δεν τον καταράστηκε εκδιώκοντάς τον και από το Έλεος αυτού του κόσμου και από αυτό της Μέλλουσας Ζωής, καθώς το να βλάπτουν οι άνθρωποι ο ένας τον άλλον, προσβάλοντας, καταριόμενοι, συκοφαντώντας και λογομαχώντας, δεν τους καθιστά άπιστους. Όμως, η συκοφαντία των ανθρώπων μεταξύ τους αποτελεί μεγάλη αμαρτία, αν είναι άδικη και αναπόδεικτη.

Επίσης, ο Αλλάχ υποσχέθηκε για όποιον Τον βλάπτει **{ένα ταπεινωτικό μαρτύριο}** (Κοράνιο 33:57), και ο Αλλάχ δεν υποσχέθηκε ποτέ στο Κοράνιο ταπεινωτικό μαρτύριο, παρά μόνο για τους άπιστους.

Η προσβολή προς Τον Αλλάχ και η ειδωλολατρία

Η προσβολή προς τον Αλλάχ αποτελεί πράξη απιστίας, πάνω απ' όλα τα είδη απιστίας. Είναι ακόμα και πάνω από την απιστία των ειδωλολατρών, επειδή οι ειδωλολάτρες εξύψωναν είδωλα λόγω του ότι εξύψωναν και τον Αλλάχ (δηλ. τα θεωρούσαν μεσολαβητές για να πλησιάσουν τον

Αλλάχ)! Δηλαδή δε μείωναν τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, σε σημείο να Τον εξισώσουν με τα είδωλα, μα εξύψωναν τα είδωλα μέχρι να τα εξισώσουν σε Μεγαλοπρέπεια με τον Αλλάχ. Και γι' αυτό οι ειδωλολάτρες, μετά την εισαγωγή τους στην Κόλαση, λένε:

« Μα τον Αλλάχ, βρισκόμασταν, πράγματι, σε φανερή πλάνη, ✨ Όταν σας εξισώναμε (ω, ψεύτικοι θεοί στη λατρεία) με τον Κύριο των κόσμων. »

(Κοράνιο 26:97-98)

Εξύψωναν τα είδωλα φέρνοντάς τα στο ίδιο επίπεδο με τον Αλλάχ, και δε μείωναν από τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, ώστε αυτή να εξισωθεί με του ειδώλου. Και ισχυρίζονταν ότι η εξύψωση των αγαλμάτων από μέρους τους αποτελεί μέρος της εξύψωσης του Αλλάχ. Επίσης, οι ειδωλολάτρες ποτέ δεν προσέβαλλαν τους ψεύτικους θεούς και τα είδωλά τους, ούτε καν αστεϊζόμενοι, λόγω της υψηλής θέσης στην οποία τα είχαν, και προσέβαλλαν όποιον τα προσέβαλλε.

Και ο Αλλάχ λέει στον Προφήτη Του στο Ιερό Κοράνιο:

« Μη βρίζετε αυτούς τους οποίους (οι άπιστοι τους) επικαλούνται πέραν του Αλλάχ, έτσι ώστε να μη βρίζουν κι αυτοί τον Αλλάχ άδικα και από άγνοια. »

(Κοράνιο 6:108)

Παρ' όλο που οι ειδωλολάτρες ήταν άπιστοι, ο Αλλάχ απέτρεψε τον Προφήτη Του από το να προσβάλει τα είδωλά τους, έτσι ώστε να μη διαπράξουν κι εκείνοι από το πείσμα τους μια πράξη απιστίας μεγαλύτερη από την απιστία τους, δηλαδή να προσβάλουν το Θεό του Μωχάμμαντ, Τον Αλλάχ.

Η προσβολή προς Τον Αλλάχ και ο αθεϊσμός

Η προσβολή του Αλλάχ είναι μεγαλύτερη απιστία από τον αθεϊσμό, γιατί ο άθεος απορρίπτει την ύπαρξη ενός δημιουργού και κυρίου του κόσμου λέγοντας: «Αν επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει ένας δημιουργός του κόσμου, θα τον εξυψώσω!» Μα αυτός που πιστεύει ότι υπάρχει ένας Κύριος του Κόσμου και έπειτα Τον προσβάλλει, δείχνει ισχυρογνωμοσύνη και προκλητικότητα.

Η ύπαρξη ειδώλων σε μια χώρα, και οι κάτοικοι της χώρας να περιφέρονται γύρω τους και να τα λατρεύουν και να ζητούν την ευλογία τους είναι πιο ανεκτό για τον Αλλάχ, από την εξάπλωση της προσβολής του Αλλάχ στους δρόμους, στις αγορές και στις συγκεντρώσεις αυτής της χώρας. Παρ' όλο που και οι δυο πράξεις αποτελούν απιστία, ο ειδωλολάτρης εξυψώνει τον Αλλάχ, ενώ ο άλλος Τον προσβάλλει, Τον ατιμάζει.

Η προσβολή προς Τον Αλλάχ και η νομιμοποίηση των αισχρών πράξεων

Η προσβολή του Αλλάχ και η εξάπλωσή της σε μια χώρα είναι πιο μεγάλη αμαρτία από τη νομιμοποίηση της μοιχείας στη χώρα αυτή (*εδώ δεν μιλάμε για τη διάπραξι μοιχείας, αλλά για την νομιμοποίησή της*). Είναι, επίσης μεγαλύτερη αμαρτία από τη νομιμοποίηση της ομοφυλοφιλίας, καθώς η νομιμοποίηση των αισχρών πράξεων αποτελεί απιστία που προέρχεται από την άρνηση ενός από τους Νόμους του Αλλάχ. Μα η προσβολή προς Τον Αλλάχ αποτελεί απιστία που προέρχεται από την άρνηση προς Τον Ίδιο Τον Αλλάχ! Και η άρνηση προς Τον Αλλάχ αποτελεί άρνηση προς όλους τους Νόμους Του. Και παρ' όλο που και οι δυο πράξεις αποτελούν απιστία, η απιστία χωρίζεται σε βαθμίδες, όπως χωρίζεται και η πίστη.

Η προσβολή προς Τον Αλλάχ από τους Χριστιανούς

Και όταν ο Αλλάχ ανέφερε την προσβολή προς Αυτόν από τους Χριστιανούς, με το να Του αποδίδουν υιό, τότε ανέφερε τις συνέπειες αυτού, χαρακτηρίζοντάς τες μεγαλύτερες από τις συνέπειες της ειδωλολατρίας. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και είπαν: «Ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμων) απέκτησε έναν γιο!»** ❁ **Στ' αλήθεια, φέρατε (με αυτά τα λόγια) κάτι τερατώδες!** ❁ **Παραλίγο οι ουρανοί να σχιστούν και η γη να σχιστεί και τα βουνά να καταρρεύσουν (εξαιτίας**

αυτών των λόγων). ✪ Ότι απέδωσαν γιο στον Αρ-Ραχμάν.
✪ Και δεν ταιριάζει στην Μεγαλοπρέπεια Του Αρ-Ραχμάν
το να αποκτήσει έναν γιο. ✪ Στ' αλήθεια όλα όσα
βρίσκονται στους ουραμούς και στη γη δεν θα έλθουν
στον Αρ-Ραχμάν παρά ως δούλοι (κατά την Έσχατη μέρα).

(Κοράνιο 19:88-95)

Εφόσον η απόδοση υιού στον Αλλάχ αποτελεί μείωση της Μεγαλοπρέπειάς Του, αποτελεί επίσης προσβολή προς Αυτόν. Με το να λατρεύουν τον Αλλάχ και να Του αποδίδουν εταίρους, εξυψώνουν το δημιούργημα, εξισώνοντάς το με τον Αλλάχ. Μα με το να αποδίδουν υιό στον Αλλάχ, κάτι που αποτελεί εξομοίωση του Αλλάχ με τους ανθρώπους, μειώνουν τη Μεγαλοπρέπεια του Αλλάχ, εξισώνοντάς Τον με τα δημιουργήματα. Έτσι, το να μειώσει κανείς το Δημιουργό, εξισώνοντάς Τον με το δημιούργημα, αποτελεί μεγάλη αμαρτία και απιστία.

Αλλά η προσβολή προς τον Αλλάχ από τους Χριστιανούς με το ισχυρισμό τους ότι ο Αλλάχ απέκτησε έναν γιο, διαφέρει από όλα τα άλλα είδη προσβολής προς τον Αλλάχ, λόγω του ότι οι Χριστιανοί δε θεωρούν αυτόν τον ισχυρισμό ως προσβολή, αλλά τον θεωρούν δόγμα! Και έτσι αυτός ο ισχυρισμός δε έχει καμία ποινή κατά την εγκόσμια ζωή από κανέναν, αλλά η ποινή του βρίσκεται στη Μέλλουσα Ζωή και στο Χέρι του Αλλάχ και μόνο.

Επίσης, η προσβολή αντιτίθεται με την πίστη, είτε τη φανερή, είτε την εσωτερική, και επίσης αντιτίθεται στην αγάπη και το σεβασμό προς τον Αλλάχ και στην εξύψωσή Του. Επομένως, δεν είναι λογικό το να ισχυρίζεται κανείς ότι εξυψώνει και σέβεται κάποιον, και ταυτόχρονα να τον προσβάλλει. Όποιος ισχυρίζεται ότι σέβεται τους γονείς του και ταυτόχρονα τους χλευάζει είναι στην πραγματικότητα ψεύτης!

Τρίτο κεφάλαιο

Η ποινή αυτού που προσβάλλει Τον Αλλάχ

Όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι η προσβολή του Αλλάχ αποτελεί αποστασία, και ότι δεν υπάρχει δικαιολογία γι' αυτόν που προσέβαλε τον Αλλάχ. Ο 'Ούμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ είπε:

«Όποιος προσβάλλει τον Αλλάχ ή οποιονδήποτε από τους Προφήτες, σκότωσέ του.»

Ο Ιμπν 'Αμπάς είπε:

«Όποιοσδήποτε Μουσουλμάνος προσέβαλε τον Αλλάχ ή οποιονδήποτε από τους Προφήτες, διέψευσε τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (Μωχάμμαντ), και αυτό αποτελεί αποστασία, για την οποία πρέπει να του ζητηθεί να μετανοήσει. Αν μετανοήσει, έχει καλώς, αν όχι σκοτώστε τον.»

Επίσης, ο αλ-Ιμάμ Άχμαντ ρωτήθηκε γι' αυτόν που προσβάλλει τον Αλλάχ και είπε:

«Είναι αποστάτης, και η ποινή του είναι η θανατική.»

Ο Ιμπν Ραχαούγια είπε:

«Οι Μουσουλμάνοι συμφώνησαν ότι όποιος προσβάλλει τον Αλλάχ ή τον Αγγελιαφόρο Του, ή

απορρίπτει κάτι από αυτά που έστειλε ο Αλλάχ, ή σκοτώσει έναν προφήτη από τους Προφήτες του Αλλάχ είναι αποστάτης.»

Ο αλ-Κάντι 'Γιάντ είπε:

«Δεν υπάρχει διαφωνία για το ότι όποιος από τους Μουσουλμάνους προσβάλλει τον Αλλάχ είναι αποστάτης και αξίζει τη θανατική ποινή.»

Επομένως, όλοι οι λόγιοι αναφέρουν ότι η προσβολή του Αλλάχ συνιστά αποστασία, και καμία δικαιολογία δε γίνεται αποδεκτή, αφού και το μικρότερο μυαλό μπορεί να ξεχωρίσει την ευγνωμοσύνη από την προσβολή. Όμως, αυτός που προσβάλλει τον Αλλάχ δεν το θεωρεί τόσο σημαντικό.

Επίσης, ο ιμπν Άμπι Ζάιντ ρωτήθηκε γι' αυτόν που καταράσσεται τον Αλλάχ. Είπε:

«Να σκοτωθεί βάσει της εμφανούς πράξης απιστίας του, και η δικαιολογία του δε γίνεται αποδεκτή, είτε αστεϊζόταν είτε το εννοούσε.»

Επομένως, όλοι οι λόγιοι και οι δικαστές έκριναν με βάση την εμφανή πράξη, και δε λάμβαναν υπ' όψιν τι εννοούσε μέσα του ο κατηγορούμενος, ακόμα κι αν ισχυριζόταν ότι αυτό που εννοούσε ήταν κάτι άλλο!

Αυτό γιατί, αν οι δικαστές λάμβαναν υπ' όψη τους ισχυρισμούς των κατηγορουμένων, ότι αυτό που εμφάνισαν ήταν διαφορετικό απ' αυτό που εννοούσαν μέσα τους, θα κατέρρεαν οι Νόμοι και οι τιμωρίες, τα δικαιώματα και η αξιοπρέπεια, και τότε δε θα υπήρχε διαφορά μεταξύ των Μουσουλμάνων και των απίστων, ούτε μεταξύ των πιστών και των υποκριτών. Η θρησκεία και η καθημερινή ζωή θα γίνονταν ένα παιχνίδι στα χέρια των αδαών και των άρρωστων καρδιών.

Τέταρτο κεφάλαιο

Η προσβολή είναι απιστία ακόμα κι αν δε σκοπεύει κάνεις να απιστήσει

Η προσβολή του Αλλάχ είναι απιστία, δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Και δε λαμβάνεται υπ' όψιν ο ισχυρισμός των ανθρώπων ότι δεν το εννοούσαν και το ότι η προσβολή τους έγινε χωρίς κακή πρόθεση προς το δικαίωμα του Αλλάχ.

Αυτή η δικαιολογία αποτελεί ένδειξη άγνοιας γι' αυτόν που τη χρησιμοποιεί, καθώς η πίστη αποτελείται από λόγια και πράξεις. Δηλαδή λόγια της γλώσσας και της καρδιάς, και πράξεις των άκρων και της καρδιάς. Η πίστη αποτελείται και από τις εμφανείς πράξεις και από τις προθέσεις. Και τα δυο μαζί αποδεικνύουν την πίστη. Και αν λείπει ένα από τα δυο, τότε ακυρώνεται η πίστη στο σύνολό της.

Γι' αυτό ο άπιστος γίνεται άπιστος απλά και μόνο αν έχει την πρόθεση να απιστήσει, ακόμα κι αν δεν το ξεστόμισε με τη γλώσσα του ή δεν το έπραξε με τα άκρα του. Γίνεται, από την άλλη, άπιστος με τα λόγια ή τις πράξεις του, ακόμα κι αν δεν τα εννοούσε με την καρδιά του.

Και αν τα άκρα διέπραξαν μια απαγορευμένη πράξη, θα τιμωρηθεί γι' αυτό. Όσον αφορά την πρόθεση, την

αφήνουμε στο χέρι του Αλλάχ, που γνωρίζει τις προθέσεις όλων των πλασμάτων.

Ο Αλλάχ έκρινε ότι η προσβολή προς τον Ίδιο ή τον Αγγελιαφόρο Του συνιστά απιστία, και δε δέχεται τη δικαιολογία του ότι αυτός που Τον προσέβαλε αστεϊζόταν. Ο Αλλάχ λέει:

﴿ **Και αν τους ρωτήσεις, λένε: «Απλά μιλούσαμε χωρίς σοβαρότητα και παίζαμε.» Πες: «Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ❁ Μη δικαιολογείστε! Στ' αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.» ﴾**

(Κοράνιο 9:65-66)

Η λογική λέει ότι οι άνθρωποι πρέπει να κρίνονται με βάση τις εμφανείς πράξεις που έκαναν. Γι' αυτό ο Βασιλιάς δε δέχεται να τον προσβάλλει ή να τον καταράζεται κανείς, ακόμα και να δικαιολογηθεί, λέγοντας ότι δεν το εννοούσε. Επίσης, δεν είναι αποδεκτό το να κατηγορήσει κανείς μια γυναίκα για μοιχεία, άδικα και χωρίς απόδειξη. Έτσι ο Αλλάχ αποφάσισε η τιμωρία αυτού που κατηγορεί μια γυναίκα για μοιχεία χωρίς αποδείξεις να είναι ογδόντα μαστιγώματα, χωρίς να γίνει αποδεκτή η δικαιολογία ότι αστειευόταν.

Το κύρος του Βασιλιά θα υποστεί πλήγμα αν ο Βασιλιάς επιτρέψει να γίνει αντικείμενο χλευασμού μεταξύ των ανθρώπων, γι' αυτό τιμωρεί και πειθαρχεί τους ανθρώπους,

και εκείνους που το εννοούσαν, και εκείνους που αστειεύονταν.

Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ είπε:

«Ο δούλος μπορεί να πει μια λέξη από την οργή του Αλλάχ πάνω του, την οποία δε λαμβάνει σοβαρά υπ' όψιν του, και θα πέσει λόγω αυτής στο Πυρ για 70 χρόνια.»

Ο Αλλάχ έκρινε την τιμωρία γι' αυτόν και δε δέχτηκε τη δικαιολογία του ότι δεν τη λάμβανε σοβαρά υπ' όψιν του, ότι δηλαδή δε σκεφτόταν αυτά που έλεγε ούτε τα μετρούσε, επειδή αν σκεφτόταν τα λόγια του έστω και στο ελάχιστο, θα κατανοούσε πόσο αισχρό είναι αυτό που λέει.

Η δικαιολογία του ανθρώπου ότι η προσβολή του και η κατάρα του προς τον Αλλάχ βγαίνει από το στόμα του χωρίς την πρόθεση να προσβάλει ή να ατιμάσει τον Αλλάχ έρχεται στο μυαλό του ανθρώπου από τον Σατανά, ώστε να τον κάνει να παραμείνει στην απιστία και την αδικία του προς τον Κύριό του. Ο Σατανάς δεν επινοεί την απιστία για τον άνθρωπο χωρίς να του επινοήσει αδύναμες λογικά δικαιολογίες, οι οποίες δε βασίζονται στη ζυγαριά της ορθής κατανόησης.

Επίσης, ο Σατανάς στολίζει την απιστία του ανθρώπου με τη σκέψη των καλών πράξεων που κάνει. Δηλαδή προσβάλει κανείς τον Αλλάχ αρνούμενος ότι είναι άπιστος, λόγω του ότι προσεύχεται, κάνει καλές πράξεις κλπ. Αυτή

ήταν η δικαιολογία των Αράβων ειδωλολατρών της Μέκκας πριν το Ισλάμ, οι οποίοι λάτρευαν τα είδωλα τοποθετώντας τα γύρω από τον Ιερό Οίκο, και σκέφτονταν μέσα τους τις καλές πράξεις που έκαναν, όπως το ότι έδιναν νερό στους προσκυνητές και έβαζαν κάλυμμα γύρω από τον Ιερό Οίκο. Μα όλα αυτά δεν τους ωφέλησαν στα μάτια του Αλλάχ, αφού η ειδωλολατρία τους αντιτίθετο με την εξύψωση του Αλλάχ στις καρδιές τους. Εξύψωναν τον Ιερό Οίκο, ενώ αρνούσαν τον κύριο του Ιερού Οίκου.

Ο Ιερός Οίκος εξυψώθηκε λόγω του Κυρίου του, μα ο Κύριος του Ιερού Οίκου δεν εξυψώθηκε λόγω του Ιερού Οίκου. Ο Αλλάχ είπε:

« Θεωρείτε την παροχή ποσίμου νερού στους προσκυνητές και τη συντήρηση του αλ-Μάστζιντ αλ-Χαράμ (του Ιερού Οίκου στη Μέκκα) ίσο με την αξία εκείνων που πιστεύουν στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα, και αγωνίζονται στο Δρόμο του Αλλάχ; Δεν είναι ίσοι ενώπιον του Αλλάχ. Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τους αδίκους. »

(Κοράνιο 9:19)

Επίσης, ο ισχυρισμός του ανθρώπου ότι πιστεύει στον Αλλάχ, πολλές φορές αποτελεί πρόφαση για να αποκρύψει την απιστία του. Ο Αλλάχ λέει:

❖ **Και από τους ανθρώπους υπάρχουν κάποιοι (υποκριτές) που λένε: «Πιστεύουμε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα», ενώ στην πραγματικότητα δεν πιστεύουν.** ❖

(Κοράνιο 2:8)

Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της εξύψωσης του Αλλάχ και το να προφέρει κανείς τη Σαχάντα, ταυτόχρονα με το να Τον προσβάλει και να Τον χλευάσει.

Πέμπτο κεφάλαιο

Η ποινή αυτού που προσβάλλει τον Αλλάχ

Οι λόγιοι συμφωνούν ότι η ποινή αυτού που προσβάλλει τον Αλλάχ είναι η θανατική και δε θα εφαρμοστούν γι' αυτόν τα δέοντα τελετουργικά που γίνονται με το θάνατο κάθε Μουσουλμάνου, όπως η προσευχή της κηδείας, το λουτρό (Γούσλ), ή το σαβάνωμα. Ούτε θα ταφεί σε Μουσουλμανικό τάφο, επειδή παύει να θεωρείται Μουσουλμάνος.

Μα οι λόγιοι διαφωνούν ως προς το αν η μεταμέλειά του γι' αυτήν την αισχρή πράξη, που αποτελεί παραβίαση του δικαιώματος του Αλλάχ, μπορεί να εφαρμοστεί ενώπιον του δικαστή κατά την εγκόσμια ζωή, ώστε να μη θανατωθεί, ή να θανατωθεί και η μεταμέλειά του να αφηθεί στο χέρι του Αλλάχ στη Μέλλουσα Ζωή!

Τελικά κατέληξαν σε δύο επικρατέστερες απόψεις:

✚ Η πρώτη άποψη είναι ότι ο δικαστής πρέπει να του επιβάλει τη θανατική ποινή, χωρίς να λάβει υπ' όψιν τη μεταμέλειά του. Η μεταμέλειά του αφήνεται στο χέρι του Αλλάχ στη Μέλλουσα Ζωή.

Ο λόγος γι' αυτήν την άποψη: Η μεταμέλεια δεν ακυρώνει την αμαρτία που διέπραξε, και η αποδοχή της δεν έχει αποτρεπτικό χαρακτήρα για τους υπόλοιπους ανθρώπους, αφού η αποδοχή αυτής της μεταμέλειας θα

οδηγήσει τους ανθρώπους να θεωρήσουν αυτήν τη μεγάλη αμαρτία κάτι το όχι ιδιαίτερα σημαντικό, και όταν κάποιος παρουσιαστεί ενώπιον του δικαστή, θα ισχυριστεί μεταμέλεια και θα φύγει ελεύθερος. Και αυτό ενθαρρύνει την απιστία. Και στ' αλήθεια, οι ποινές έχουν θεσμοθετηθεί ως μέσα πειθάρχησης για τον κατηγορούμενο και εξαγνισμού του από την αμαρτία του, και ως αποτροπή των άλλων από το να διαπράξουν την ίδια αμαρτία.

✚ Η δεύτερη άποψη είναι ότι η μεταμέλεια πρέπει να γίνει ενώπιον του δικαστή κατά την εγκόσμια ζωή και δεν πρέπει ο κατηγορούμενος να θανατωθεί αν φανεί ειλικρινής στο ότι δε θα ξαναδιαπράξει αυτήν την αμαρτία. Αυτή η άποψη υιοθετείται από την πλειοψηφία των λογίων.

Ο λόγος γι' αυτήν την άποψη: Η προσβολή είναι απιστία και η μεταμέλεια είναι αποδεκτή από κάθε μορφή απιστίας, όπως από τους πολυθεϊστές και από τους άθεους, των οποίων η προηγούμενη απιστία διαγράφεται όταν εισέλθουν στο Ισλάμ, και ο Αλλάχ δέχεται τη μεταμέλεια του μετανοούντα και τον συγχωρεί. Η προσβολή προς Τον Αλλάχ αποτελεί παραβίαση του δικαιώματος του Αλλάχ. Και ο Αλλάχ δέχεται τη μεταμέλεια του κάθε άπιστου που μετανοεί ειλικρινά.

Η προσβολή του Αλλάχ είναι δύο ειδών

1. Άμεση προσβολή: Το να Τον καταράζεται κανείς, να Τον χλευάζει, να Τον κακολογεί ή να μειώσει τη Μεγαλοπρέπειά Του. Αυτή η άμεση προσβολή αντιμετωπίζεται με τους κανόνες που προαναφέρθηκαν.

2. Έμμεση προσβολή: Όπως το να προσβάλλει κανείς τη διαχείριση του Αλλάχ όσον αφορά τη Σημεία Του και τα δημιουργήματά Του, τα οποία δεν έχουν ελεύθερη βούληση, όπως το να προσβάλλει κανείς το χρόνο, τις ημέρες, τις ώρες, τις στιγμές, τους μήνες, τα έτη, τους πλανήτες και τις πορείες τους κλπ. Αυτό δεν υπόκειται στους προαναφερθέντες κανόνες, δηλαδή την άμεση προσβολή, η οποία συνιστά απιστία και τιμωρείται με θανατική ποινή. Εκτός αν αναφέρει κανείς Αυτόν που τα δημιούργησε και ελέγχει τη δράση τους.

Επίσης, οι πλανήτες και τα άστρα, όπως ο ήλιος και το φεγγάρι και ό,τι προκαλείται από αυτά, όπως η νύχτα, η ημέρα και οι ώρες, όλα αυτά δεν έχουν ελεύθερη βούληση, και η δράση τους ελέγχεται από τη βούληση του Αλλάχ. Έτσι, η προσβολή προς αυτά αποτελεί προσβολή προς Αυτόν που τα ελέγχει και απόρριψη της Σοφίας και της Βούλησής Του. Γι' αυτό ο Αλλάχ εκλαμβάνει την προσβολή προς το χρόνο ως προσβολή προς το Πρόσωπό Του. Όμως δε θεωρεί την προσβολή προς έναν άνθρωπο προσβολή προς τον Ίδιο, καθώς ο άνθρωπος έχει ελεύθερη βούληση και δρα αυτόβουλα. Όμως οι πλανήτες και τα άστρα δεν έχουν

ελεύθερη βούληση και δρουν υπό τις Εντολές του Δημιουργού. Ο Αλλάχ λέει σχετικά μ' αυτό.

« Δεν επιτρέπεται στον ήλιο (κατά την πορεία του) να προλαβαίνει το Φεγγάρι, κι ούτε η Νύχτα να ξεπερνά την Ημέρα. Το καθένα κολυμπά με ακρίβεια στη (δική) του τροχιά. »

(Κοράνιο 36:40)

Η εξύψωση του Αλλάχ και των Ιδιοτήτων Του αποτελεί καθήκον κάθε δημιουργήματος

Η εξύψωση του Αλλάχ περιλαμβάνει την εξύψωση της Διαχείρισής Του, των Εντολών Του, και την αποχή από τις απαγορεύσεις Του.

Επίσης, η εξύψωση του Αλλάχ περιλαμβάνει τη μνημόνευση του Ονόματός Του, την επίκληση προς Αυτόν και το να ζητά κανείς μόνο από Αυτόν. Ακόμα, πρέπει κανείς να συνδέει ό,τι συμβαίνει στο σύμπαν με Αυτόν και μόνο, αφού Αυτός είναι ο Δημιουργός και ο Διαχειριστής, χωρίς κανέναν εταίρο. Ο Αλλάχ λέει:

« Και δεν έχουν εκτιμήσει τον Αλλάχ, όπως Του αρμόζει. Και την Ημέρα της Ανάστασης ολόκληρη η Γη θα είναι στη Χούφτα Του και οι ουρανοί θα είναι τυλιγμένοι στο Δεξί Χέρι Του. Δόξα σ' Αυτόν, είναι Ανώτερος απ' όλα όσα Του αποδίδουν ως εταίρους! »

(Κοράνιο 39:67)

Στο σημείο αυτό τελειώνει αυτό το συνοπτικό εγχειρίδιο. Και ο Αλλάχ είναι ο μόνος Υποστηρικτής, δεν έχει εταίρους. Ζητάμε από Αυτόν να ωφελήσει τον αναγνώστη αυτού του εγχειριδίου. Και είθε ο Αλλάχ να εξυψώσει τον Αγγελιαφόρο Μωχάμμαντ, και την οικογένειά του, και τους Συντρόφους του μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως, και να τους καταστήσει ασφαλείς από κάθε κακό.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.islamhouse.com

www.sultan.org